

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 137/2016
02.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Н., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К бр. 830/12 од 21.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1025/15 од 25.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Н., адв. М.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К бр. 830/12 од 21.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1025/15 од 25.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К бр. 830/12 од 21.05.2015. године окривљени А.Н. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 11 месеци и за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и применом члана 45, 60. став 1. и 2. КЗ и члана 424. ЗКП осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца. Истом пресудом окривљени је ослобођен плаћања паушала који су пали на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1025/15 од 25.11.2015. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Бачкој Паланци тако што је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о казни и окривљени А.Н. пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора за продужено кривично дело из

члана 204. став 1. у вези члана 61. КЗ казна затвора у трајању од једне године и два месеца а за кривично дело из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру казна затвора у трајању од шест месеци, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К бр. 830/12 од 21.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1025/15 од 25.11.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.Н., адв. М.Л. без истицања конкретних повреда, док из образложења захтева произилази да исти подноси због повреде и ускраћивања права на правично суђење, с`предлогом да Врховни касациони суд одлучи о поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку, на којој је размотрио списе предмета заједно са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је по оцени навода и предлога у поднетом захтеву нашао да захтев нема прописан садржај.

Чланом 484. ЗКП који одређује обавезан садржај захтева за заштиту законитости, прописано је да се у захтеву мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), с`тим да се у случају из члана 485. став 2. тачке 2) и 3) тог законика мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Према одредбама члана 485. став 1. тачка 1) до 3) ЗКП захтев за заштиту законитости може се поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон (тачка 1) или примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима (тачка 2) или повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када је реч о повреди закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је дефинисана у ставу 2. истог члана, окривљени захтев за заштиту законитости може поднети само због одређених повреда одредаба кривичног поступка учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, таксативно наведених у ставу 4. члана 485. ЗКП (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП), што се односи и на браниоца окривљеног с`обзиром на ограничење његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП).

Бранилац окривљеног А.Н. у образложењу захтева наводи да је приликом вођења кривичног поступка повређено и ускраћено право окривљеног на правично суђење које је загарантовано Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода.

Када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или ускраћивања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), која су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП, таква одлука мора бити достављена уз захтев.

Како бранилац окривљеног уз захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то по налажењу Врховног касационог суда захтев за заштиту законитости којим се правноснажне пресуде побијају из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 3) ЗКП, нема прописан садржај (члан 484. ЗКП), те је као такав у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одбачен.

Надаље, у образложењу захтева бранилац окривљеног указује и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а затим полемиче и са оценом изведених доказа и ставовима судске праксе, које притом нетачно цитира, што по оцени Врховног касационог суда представља недозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости окривљеном односно његовом браниоцу у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега је захтев браниоца у том делу одбачен као недозвољен а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.